

ת"ד 6301/12 - מדינת ישראל נגד עסאם סופי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 6301-05-12 מדינת ישראל נ' סופי
תיק חיזוני: 5969/2010

בפני כב' השופט אל' אנושי
מטעם מדינת ישראל
נגד
עסאם סופי
נאשם

הכרעת דין

מבוא:

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום ולפיו הוא נ Heg ברכבו מסוג משאית ניסן איסוזו, בתאריך 10.07.14 בשעה 08:50 או בסמוך לה בראשל"צ ברחוב שדרות משה דין מזרחה למערב והתקרב לצומת עם אברם בר. הצומת הנ"ל מרמזר, אותה שעה פעלה מערכת הרמזורים כסדרה וברמזור המძיר תנועת כלי הרכב, בכוון נסיעת הנאשם, לנוסעיםisher דלק אוור אודם.

אותה שעה ברחוב מצפון לדרך כיוון נסיעת הנאשם (משמאלי לנאים), נסעה נהגת רכב פרטי מיצובישי גב' פאני סלע, אשר התקרכה לצומת והחלה לחצתו בנסיעה שמאליה שכיוון נסעה רמזור שדליך אויר יroke. הנאשם נכנס לצומת בוגד לאור האודם ומוביל לשימם לב לדרך, לא אפשר לרכב המיצובישי להשלים חציית הצומת, חסם דרכה וכל' הרכב התנגש, כתוצאה מעוצמת המכונית הנדיפה המיצובישי לעבר עמוד ובהמשך פגעה ברכב פורד שנסע מימינה בו נהג מר מרחסין לאונד, משאית הניסן שבנהג הנאשם ננדפה לעבר הרמזור ועמוד התאורה.

כתוצאה מההתאונה נזקקו כל' הרכב, ונפצעו הנאשם, נהג הפורד והנהגת המעורבת גב' פאני סלע, שנפגעה חבלות של ממש בראש, בבטן ובכל חלקי גופה.

כתב האישום ייחס לו במעשי אלה הפרה של הוראות החיקוק, اي ציות לאור אודם ברמזור (תמרור 701), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה. נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לתקנות גראם נזק - עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה וחבלת של ממש. עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

בישיבת ההקראה בפניי כבוד סגנית הנשיאה (כתוארה אז), כפר ב"כ הנאשם ומסר: "מודה בהתרחשות התאונה ותוצאותיה. כופר באור האודם, נכנסנו בירוק מלא".

פרשת התביעה:

עמוד 1

להוכחת האשמה העידה התביעה 5 עד תביעה.

עת/1, מר אלדר יהושע, עד ראייה:

העד מסר בחקירה הראשית כי מכיר את המקום היטב, הגיע לצומת ממערב לכיוון מזרח עמד ברמזור לקראת פניה שמאלה, בכיוונו או אודם, הביט ממול בכיוונים שבאים מזרח למערב, הבחן ברכבים הנעים בשני נתיבים ימניים לפני הרמזור, "כלומר שיש להם רמזור אודם" (כבריו הוא, עמ' 3 ש' 19), והוא הבחן במכונית שיצאה מכיוון צפון לכיוון ראשון מזרח, הוא ראה הטנדר שנושא על המסלול השלישי מזרח למערב (דהינו רכב הנאשם), נסע במהירות, "הוא נכנס בה" והביא אותה עד עמוד התאורה שם אז גם הוא העד היה נפגע, לאחר מכן השיעיך את כוחות הביטחון.

העד לא נחקר חקירה נגדית.

לסיכום העדות ניתן לומר, כי העד היה מול כיוון נסיעת הנאשם, כאשר הנהגים המעורבים נסעו מצד שמאל שלו בפניה שמאלה, כיוון נהוגתם, הבחן ביציאת מכיוון המעורבים, הנאשם הגיע ממול ונכנס לצומת כאשר רכבים אחרים בכיוון נסיעתו עומדים, ופגע ברכב.

עת/2, רס"ב בוריס צ'נובסקי, בוחן תנועה:

במסגרת עדותו הוגש,لوح צילומים ת/1, תוכנית רמזוריים ת/2, סקיצות ת/3-5, תרשימים ת/6, דוח בוחן ת/7.

הבחן שב עדותו הראשית על ממצאי דוח הבחן ולפיהם, רכב משאית האיסוזו, שנסע מזרח למערב נכנס לצומת באודם, שני הרכבים המעורבים נכנסו בירוק, הקביעה היא על סמך עדויות של שלושת הנהגים המעורבים בתאונת.

בחקירה הנגדית אישר העד כי הגיע למקום לאחר התאונה.

עת/3, לאוניד מריחסין - נהג המערבי:

בעודתו מסר העד כי עמד באודם, כשהתחלף הרמזור התחיל לנסוע בירוק, באה משאית מצד שמאל "הגיחה" ברכב שהוא לשמאלו והרכב הזה נכנס בו, העד מסר כי הרכב משמאלו היה מיצוביší קולט ויזהה את הנהגת בו כיושבת מחוץ לאולם המשפט.

העד לא נחקר חקירה נגדית.

עת/4, פאני סלע - נהגת מערבי:

לדבריה, הייתה לה אוור י록 רצחה לפנות שמאלה, הייתה משאית ששםה לב שהולכת לעבור מצד שמאל שלה, "אמרתי מה...מה היא הולכת לעבור באודם" (עמ' 10 ש' 22), המשאית פגעה בדלת שלה, ואז התעוררה בבי"ח עם פגיעת ראש, סיכות בראש מגולחת, עדין יש לה שבר בראש, זמזום באוזן, הטחול נקרע, חוסר תחושה חלקית בפנים ועוד.

הוגש מסמכים רפואיים ת/9.

בחקירה הנגידית, לא זכרה האם טרם הכניסה לצומת עמדה או הגיע בנסעה רציפה. ומסרה: "אני לא בטחה אם עצרתי או לא אбел אני בטוחה שנסעתי בירוק" (עמ' 12 ש' 20).

כן מסירה כי איבדה את ההכרה בזמן הפגיעה אך האור הירוק היה לפני זאת. והוא אינה זוכרת פרטים רבים רק שנכנסה בירוק.

עת/5, רס"ב בדימוס, משה אברהם - גובה הودעת הנאשם:

הודעת נגה תחת זהירה הוגשה - ת/10.

אצין כי כבר בתחילת ההודעה מתקבלת ההודאה הבאה:

"אני איש משטרה.... מודיעיך כי הנר חשוד ב:

אי צוות לרמזור אדום, נהיגה בחוסר זהירות, גריםת חבלה לאדם ונזק לרכוש, בכר שבתאריך 14/07/10 בסמוך לשעה 09:40 נ hut במשאית ניסאן מס' 41-613-68 בראשל"צ, שד' משה דיין מזרחה למערב, ובצומת עם רח' אברהם בר, נכנסת לצומת כאשר בכיוון הנסעה שלך אחורך דלק או רם אדום ברמזור, התנגשת ברכב פרטי מיצובישי מס' 20-527-68 אשר נסע ברח' אברהם בר מצפון לדרום, אשר נדחף והתנגש צד לצד רכב פרטי פורד מס' 63-542-67, אשר נסע מימין למיצובישי. אתה המשכת לאחר מכן והתנגשת בעמוד רמזור ובעמוד תאורה. כתוצאה לכך, נגרם נזק לכל כלי הרכב ולעמודים וnochבלתם בגופכם, אתה, ושני הנגאים האחרים.

אני מודיע לך שצורך להיוועץ בעורך דין לפני מתן העדות.

אין אתה/את חייב/ת לומר דבר, כל שתאמר/י עשוי לשמש ראייה נגדך - הימנעות מלאה שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדך.

לאחר שקרأتني בפני הנ"ל את הכתוב לעיל, הוא/היא אישר/ה בחתימתו/ה כי הבין/ה את החשד נגדו/ה ואת תוכן האזהרה. (הנאשם חתום).

ולאחר מכן אמר:

אני מבקש סליחה על מה שקרה. אני מודה בכל מה שהאשمت אותך. עשית טעות, וזה טעות חמורה מאוד. אני מבקש סליחה." (ש' 1-2).

כן מסר כי נסע במהלך 70-60 קמ"ש. (ש' 8).

ובסיום החקירה (ש' 34):

שאלת: האם יש לך מה להוסיף?

תשובה: לא. אני מצטער על מה שקרה. לא התקוננתי "לגנוב" את הרמזור. פשוט לא שמתי לב. (ש' 34).

בחקירה הנגידית, הסכים העד עם ב"כ הנאשם כי הנאשם מסר במהלך חקירתו מספר פעמים, כי לא שם לב לרמזור ולא יודע מה קרה לו בזמן התאונה.

פרשת ההגנה:

ב"כ הנאשם מסר כי הסביר לנԱש זכויותיו, הנאשם לא יעד ואין עדים נוספים.

טענות הסיכוןים:

המואשימה ביקשה להרשיء לאור העדויות שנשמעו ובתוספת דברי הנאשם בחקירה, תוך ציון העובדה הנכונה כי הנאשם בחר שלא להעיד ויש בכך חיזוק לראיות התביעה.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי אין בדברי העדים כל בסיס להרשעת הנאשם, העלה טענה כי לא ניתן להסתמך על תוכנית הרמזורים שהוגשה ע"י הבוחן כי הוכיח לא ערך אותה. המואשימה לא הוכיחה את תקינות הרמזורים, גם בהודעתה הנאש ישנה סתרה שכן מסר מפורשות כי כלל לא הבחן ברמזור איזי אין לקבל הودיה כי נכנס לצומת באור אדום.

דין ומסקנה:

לאחר שבחןתי, את העדויות והראיות שהובאו לפני, והאזנתי לטיסומי הצדדים, הגיעתי למסקנות הבאות:

עד הבדיקה העידו באופן ברור ואמין ועדויותיהם מאשרות אחת את השניה. והתרשםתי מגילוי האזרחות הטובה ע"י עתב, שהגיע להיעד בבית המשפט על מנת לשופר אור על שאירע, ועודתו מקובלת עלי כאמינה ונטולת פניות. כמו כן יצאין כי עדויותיהם של הנהגים המעורבים היו סדרות, רהוטות, אמינות ומצאתם לקבלם במלואה ולהעדייה על פני גרסת הנאשם בcpfירותו. ולבטח לאור דברי הנאשם בחקירה במשטרה.

על פי המרשימים ת/6, מדובר בצומת "Z" כאשר הנאשם הגיע מצדיה השמאלי העליון, המעורבים מצידה התחתון ואילו העד הניטראלי שטען כי מכיר הצומת, עמד בצדיה הימני העליון (של ה"Z"), ממקומו זה יכול עת/1 בעומדו ברמזור אדום, להבחן ברכבים העומדים מולו וברכבו הנאשם המשיך בנסעה ישיר, למראות שיתר הרכבים בכיוון נסיעת הנאשם עומדים, ולהבחן ברכב המעורבת שפונה פניה שמאליה, ובהתגששות שבאה בעקבות כניסה הנאש לצומת. על רקע זה מסקנתנו הסובייקטיבית של עת/1, בעודותיו, כי בכיוון נהיגת הנאשם היה רמזור אדום הגיוני ביותר.

עדות זו יש להוסיף את עדויות עת/3 ועת/4 שהיעדו בברור כי נכנסו לצומת באור ירוק, כאשר מביא אני בחשבון כי עת/4 סבלה פגיעה ראש ולכן לא ידעה לענות על חלק משאלות ב"כ הנאשם.

כן הבאתិ בחשבון כי עדים אלו מעורבים בתאונת, ואולם כאמור עדותם עשתה עלי רושם אמין לחלוtin ומתקבל אני את גרסתם לתאונת ואני מקבל טענת ב"כ הנאשם לעניין עדויותיהם.

עדויות אלו יש להוסיף את עדות בוחן התנוועה עת/2 ומסקנות דז"ח הבוחן, המדברות بعد עצמן, יתרה מזו וכתוספת לכל האמור מעל, על פי דז"ח הבוחן, ס' 12, הרמזור בכיוון נסיעת הנהגים המעורבים עת/3 ועת/4 מקבל רמזור ירוק רק לאחר שמסתiem הרמזור הירוק בכיוון נסיעת הנאשם, כך שדברי הנאשם במשטרה ולפיו לא התקוו ל"גנוב רמזור" מקבלים ממשמעות, שכן לטעמי לאור הראיות, זה בדיק מה שקרה בפועל.

הנאשם בחר לא העיד ובכך למעשה מחזק את ראיות המאשימה לבטח לאור דבריו הבורורים בחקירתו - ת/10.

אולם, ב"כ הנאשם הולא מספר טיעונים בסיכוןיו והכרעת דין זו לא תהיה שלמה מבלתי התייחסות לעיקרי טיעוניו.

אצין כי אין מקובל טיעוני ב"כ הנאשם לגבי תוכנית הרמזורים. כאשר ביקש ב"כ המאשימה להגיש את תוכנית הרמזורים (ת/2) מסר ב"כ הנאשם כי: "אני מצין מפורשות שלא העד ערך אותה لكن אני שומר לעצמי את הזכות להתנגד לגבי קבילות הראה בסיכוןים". אין רואה בהזה התנגדות מפורשת ל渴בלת המסמרק ואמרם המסר התקבל במועד הדין. הסגנון עצמו לא ביקש בזמן את עורך המסמרק לחקירה. עת/2 התייחס לתוכנית במסגרת דוח' הבדיקה, כאמור בס' 12, ונחקר בחקירה נגדית כאשר ב"כ הנאשם לא טרח לחקור אותו בנושא זה ولكن אין רואה כל סיבה להתנגדות בשלב הסיכוןים, הגם שאכן המסמרק לא הוגש ע"י עורךו, אלא ע"י עת/2 שהתייחס אליו ומסר מסקנותיו בבית המשפט בין היתר לדוח' הבדיקה שערך בעצמו. מסקנות שיושות היטב יחד עם עדויות יתר עדי הבדיקה.

יתרה מזו, לעניין תוכנית הרמזורים, עדויות עדי המאשימה מלמדות כי הרמזורים פועלו היטב, וראה גם ס' 12 לדוח' הבדיקה, הנאשם במשטרה לא טען שהرمزרים לא פועלו כסדרם, ב"כ הנאשם בכפירותו לא טען כי הייתה תקללה כלשהי ברמזרים, הנאשם לא העיד בפני אחרת, ולאור האמור לא נותר לי אלא להפנות לחזקת התקינות מכוח תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה וחזקה זו לא הופרכה ע"י ההגנה וראה בנושא גם ע"פ **7063/04 טrgbודה יהודית נ' מ"י**.

במידה ורצתה ההגנה להוכיח אפשרות של "תקלה זמנית" בפעולת הרמזרים, עליה היה לבסס טענה זו בראייה כלשהי מצדיה. כיוון שלא עשתה זאת, אין לה להלין אלא על עצמה.

ברור כי אם ההגנה הייתה טוענת לאי תקינות, מציגה ראיות בנושא, על המאשימה היה לפעול כאמור בפסקה איתה הציג ב"כ הנאשם ולהוכיח התקינות. אך אין מקובל טענת ב"כ הנאשם בנושא, טענה כללית ביותר שהעלתה בסיכוןים, מבלתי כל ראייה או אף בدل ראייה בדבר.

הסיבה כי ארעה תאונה מקורה לטעמי בעובדה כי הנאשם נכנס לצומת לאחר שהאור בכוונו כבר התחלף לאדם ומסקנה אובייקטיבית זו עולה מיתר גרסאות העדים, כלל הראיות, עדות בוחן התנועה ולמעשה מדובר הנאשם עצמו בחקירתו.

העולה מהמקובץ הוא, שקהלול כל הראיות בתיק והתרשומות מכל העדים שהופיעו בפני מבאים אותו לקביעה החד משמעית, כי הנאשם חזה את הצומת באור אדם וכן אני מרשים אותו בעבירה של אי צוות לאור אדם ברגע.

העברית נוספת שמייחסת לנאשם בכתב האישום היא נהיגה בקלות ראש. עבירה זו, היא פועל יוצא של ביצוע העבירה של אי צוות לרמזור, ואין לי על כן אלא להרשיעו גם בביצוע עבירה זו. אין ספק, כי נהיגתו של הנאשם הייתה נהיגה רשלנית, שהיא בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, והראיה היא התרחשותה של התאונת דן, וראה סעיף האישום השלישי.

הعبירות הנוספות בכתב האישום הם גרים נזק וחבלה של ממש לגוף. אין מחלוקת, כי בתאונת ניזוקו כל' הרכב ונפגעו מספר אנשים, כפי שמעיד על כך הטייעוד הרפואי שהוגש. ופציעתה של עת/4, גב' פאני סלע כפי שעולה מעדותה וממת/9, הינה חבלה של ממש.

סיכום:

סיכומו של דבר, שאני קובע, אפוא, כי הتبיעה הוכיחה, למעלה מכל ספק, את סעיפי האישום כאמור לעל . ולא נותר לי אלא להרשיע הנאשם בעבירותתו לשוייחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.